

[Rosing]

Principper af stor betydning for Grønland blev vedtaget i Rio: princippet om retten til at udnytte sine ressourcer og princippet om, at der skal tages særligt hensyn til oprindelige folkeslag og deres viden og erfaring.

På spørgsmålet om hvaler – jeg skal ikke sige så meget om hvaler i dag – kan man med glæde konstatere, at Riokonferencen i enighed har bakket op om den politik, som rigsfællesskabet har ført i Den Internationale Hvalfangstkommission. Det er således slået fast, at også havpattedyrene er en del af de levende ressourcer i havet, som bør udnyttes, såfremt det kan gøres på en videnskabeligt sikker og bæredygtig vis. Samtidig har Riokonferencen slået fast, at de små hvaler kan reguleres på regionalt niveau og dermed ikke hører under Den Internationale Hvalfangstkommission. Alt i alt et meget tilfredsstillende resultat for Danmark, Færøerne og Grønland.

Den politiske situation i Grønland må siges at være ganske stabil. Landsstyret, som er en koalition af Siumut og Inuit Ataqatigiit, har nu siddet ved roret lidt over et år og efter min bedste bedømmelse i en ganske god gænge. Flere initiativer er igangsat, som skal føre Grønland mod det nye årtusind som et menneskeligt og økonomisk stabilt samfund. Det, der optager den grønlandske befolkning mest i denne tid, er nok omstruktureringen af det hedengangne Kgl. Grønlandske Handel fra 1774. Det hedder i dag Kalaallit Niuernerfiat, eller KNI forkortet, og efter mere end 200 år tilpasses KNI nu til befolkningens behov i en særdeles demokratisk proces. Det er naturligvis et opgør med vanetænkning og et gammelt kolonialistisk system og vækker derfor til en meget kritisk og medlevende debat i befolkningen, en befolkning, hvor hver især har været vant til og stadig er vant til, at Grønlands handel er en vigtig del af deres dagligdag.

Det private islæt i det grønlandske erhvervsliv får sammen med hjemmestyret nu mulighed for at være med til at modernisere den grønlandske økonomi og ikke mindst udvikle Grønland til at spille en stadig stigende rolle internationalt, ikke mindst i lyset af udsigterne til en mere aktiv ressourceeftersøgning og -udvinding.

Uden at gå ind i enkeltheder for vores planer og visioner for Grønlands fremtid kan jeg roligt sige, at vi går en meget spændende tid i

møde og dermed også en spændende tid for rigsfællesskabet.

Jeg skal her til sidst ikke undlade at sige et par ord om et område, som stadig ligger under den danske regerings og Folketingets kompetence, nemlig politiet og retsvæsenet. Som bekendt har Landstinget nu ophævet det forhadte fødestedskriterium, altså forskel i løn og ansættelsesvilkår, afhængigt af om man var født i Grønland eller i Danmark. Trods dette er der stadig i dag ét område, hvor fødestedskriteriet praktiseres, nemlig inden for det grønlandske politi. Jeg vil stærkt opfordre regeringen og specielt justitsministeren til at tage meget hurtige skridt til at rette op på dette skæve forhold, som jeg betragter som en skændsel.

Inden for retsvæsenet er der også flere forhold, som er ganske uacceptable. Jeg er klar over, at justitsministeren planlægger flere rejser til Grønland i år for at drøfte og ved selvsyn vurdere situationen. Jeg skal derfor her nøjes med at omtale det tunge problem med de grønlandske indsatte her i Danmark.

Det er min overbevisning, at et samfund ikke er et helstøbt samfund, hvis det ikke tager sig tid og kræfter til at løse også de mest påtrængende menneskelige problemer. Derfor vil jeg stærkt opfordre til, at vi i tæt samarbejde får løst den knude op, der hedder kriminelle indsatte i danske fængsler, således at vi hurtigst muligt får mulighed i Grønland for at løse dette problem.

Som andre har sagt det, det er sommer, nybagte studenter er sprunget ud, det danske landshold, som vi også betragter som vort eget, begejstrer rigsfællesskabet. Det er Grønlands nationaldag på søndag den 21. juni, så trods snestormene i Grønland: God sommer!

Steenholdt (V):

Ja, det er rigtigt, hvad min kollega hr. Rosing nævnte jeg har udtalt i danske aviser. Jeg har sendt en telex til Jyllands-Posten for at takke bladet for, at det gav mig den mulighed for at udtrykke min mening.

Det er efterhånden svært at være oppositionsleder eller opposition i Grønland. Det er efterhånden, skal vi sige meget forbudt at have en anden mening. Jeg har udtalt mig på min egen måde, også efter 21 års medlemskab af Grønlands Landsting og landsråd og efter 15 år i Folketinget. Da jeg er en erfaren politiker,